14.08.16 ഓം ശാന്തി അവ്യക്തബാപ്ദാദ മധുബൻ 03.11.81

യോദ്ധാവല്ല, ഹൃദയസിംഹാസനസ്ഥനായി മാറൂ

ഇന്ന് ദൂരദേശത്തു വസിക്കുന്ന പരദേശി ബാബ തന്റെ കുട്ടികളെ കാണുന്നതിനായി വന്നിരിക്കുകയാണ്. കുട്ടികൾക്ക് സ്വദേശത്തിന്റെ സ്മൃതി നൽകുവാനായി വന്നിരിക്കുകയാണ്, കൂടാതെ സമർത്ഥരാക്കി മാറ്റി കൂടെ കൊണ്ടു പോകുവാൻ വന്നിരിക്കുകയാണ്. സ്വദേശം സ്മൃതിയിൽ വന്നല്ലോ അല്ലേ? ഇത് അന്യദേശമാണ്, അന്യരാജ്യമാണ്, ഇവിടെ എല്ലാം പഴയതു തന്നെ പഴയതാണ് കാണപ്പെടുന്നത്. വ്യക്തിയെ നോക്കിയാലും വസ്തുവിനെ നോക്കിയാലും എന്താണ് കാണപ്പെടുന്നത്? എല്ലാം ജീർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു. നാലു ഭാഗത്തും അന്ധകാരം നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള ഈ ദേശത്ത് നിങ്ങളെല്ലാവരും ബന്ധനങ്ങളിൽ ബന്ധിക്കപ്പെട്ട ബന്ധനസ്ഥ ആത്മാക്കളായി മാറുമ്പോഴാണ് ബാബ വന്ന് സ്വദേശത്തിന്റെയും സ്വരൂപത്തിന്റെയും സ്മൃതി നൽകി, ബന്ധനമുക്തരാക്കി സ്വദേശത്തേക്ക് കൊണ്ടു പോകുന്നത്. ഒപ്പം തന്നെ സ്വദേശത്തിന്റെ അധികാരിയാക്കി മാറ്റുന്നു. എല്ലാ കുട്ടികളും തന്റെ സ്വദേശത്തേക്കു മടങ്ങുവാൻ തയ്യാറായോ? അതോ, സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു പോകുവാൻ എല്ലാവരും ആഗ്രഹിച്ചിട്ടും വിരളമായി ചിലർ മാത്രം തയ്യാറായുള്ളു എന്ന് നിങ്ങളൊരു നാടകം കാണിക്കാറുള്ളതുപോലെ, പ്രശ്നങ്ങൾ പറഞ്ഞ് വെറുതെ 'പോകാം പോകാം' എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നവരാണോ? കണക്കുകളൊക്കെ തീർത്തോ? അതോ ഇനിയും ബാക്കിയുണ്ടോ? തന്റെ കണക്കുകൾ തീർക്കുന്നതിന്റെ സമാപ്തി സമാരോഹം ആഘോഷിച്ചോ, അതോ ഇനിയും തയ്യാറെടുപ്പ് നടത്തുന്നതേയുള്ളോ? അവസാന സമയത്ത് സമാപ്തി സമാരോഹം ആഘോഷിക്കാം എന്നു വിചാരിക്കുന്നില്ലല്ലോ അല്ലേ? സമാപ്തി സമാരോഹം ഇപ്പോൾ മുതൽ ആഘോഷിച്ചു തുടങ്ങിയാലേ അവസാന സമയത്ത് സമ്പൂർണ്ണതയുടെ സമാരോഹം ആഘോഷിക്കുവാനാകൂ. ഈ പഴയ കണക്കുകൾ സമാപ്തമാക്കിയേ പറ്റൂ. അത് ഇപ്പോൾ ചെയ്യുന്നതിലൂടെ വളരെക്കാലത്തെ ബന്ധനമുക്ത, ജീവന്മുക്ത പദവി നേടുവാൻ സാധിക്കും. അല്ലെങ്കിൽ അവസാനം വരെ യുദ്ധം ചെയ്യുന്ന യോദ്ധാവായി തന്നെ തുടരും. അവസാനം വരെ യോദ്ധാവായി തുടരുന്നയാളുടെ പ്രാലബ്ധം എന്തായിരിക്കും? കുട്ടിക്കാലമാണ് യോദ്ധാവിന്റെ ജീവിതം. ഇപ്പോൾ സ്വരാജ്യ അധികാരിയായി കഴിഞ്ഞു. സ്മൃതിയുടെ തിലകമുണ്ട്, ബാബയുടെ ഹൃദയ സിംഹാസനസ്ഥരായും മാറി. യോദ്ധാക്കൾ എന്നെങ്കിലും സിംഹാസനത്തിൽ ഇരുന്നിട്ടുണ്ടോ? യുദ്ധത്തിന്റെ പ്രാലബ്ധമായ തിലകവും സിംഹാസനവും ലഭിച്ചു കഴിഞ്ഞു. ഈ വർത്തമാന പ്രാലബ്ധം അഥവാ പ്രത്യക്ഷ ഫലം പ്രാപ്തമായില്ലേ? സംഗമയുഗത്തിന്റെ പ്രാലബ്ധം നേടിയോ അതോ നേടാനിരിക്കുന്നതേയുള്ളോ? വർത്തമാനവും ഭാവിയുമായി സംബന്ധമുള്ള സ്ഥിതിക്ക്, ഭാവി പ്രാലബ്ധം 2500 വർഷം ഉണ്ടെന്നിരിക്കെ, എന്താ വർത്തമാന പ്രാലബ്ധം അവസാനത്തെ അഞ്ചോ ആറോ മാസത്തേക്കായിരിക്കുമോ, അഞ്ചു ദിവസത്തേക്കായിരിക്കുമോ, അഞ്ചു മണിക്കൂർ നേരത്തേക്കായിരിക്കുമോ? അതോ സംഗമത്തിന്റെ വളരെക്കാലം ഉണ്ടായിരിക്കുമോ? അഥവാ സംഗമയുഗത്തിന്റെ പ്രാലബ്ധം വളരെക്കാലമില്ലെങ്കിൽ ഭാവി പ്രാലബ്ധം എങ്ങനെ ദീർഘകാലം ഉണ്ടാകും? അവിടുത്തെ 2500 വർഷം ഇവിടുത്തെ 25 വർഷമെങ്കിലും ഉണ്ടായിരിക്കണ്ടേ? നേരിട്ട് ബാബയുടെ കുട്ടിയായിട്ട് സംഗമയുഗത്തിന്റെ സദാകാലത്തെ സമ്പത്ത് നേടിയില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ എന്താണ് നേടിയത്? സർവ്വ ഖജനാവുകളുടെ അധികാരിയുടെ കുട്ടിയായി മാറിയിട്ടും ഖജനാവുകളാൽ സമ്പന്നമായില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ അധികാരിയുടെ കുട്ടിയായിട്ട് എന്തു ചെയ്തു?

"സഫലത എന്റെ ജന്മ സിദ്ധ അധികാരമാണ്" എന്നു പറഞ്ഞു കൊണ്ട് സദാ സഫലത അനുഭവിച്ചില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ ജന്മ സിദ്ധ അധികാരിയായിട്ട് എന്തു നേടി? ഭാഗ്യവിധാതാക്കളായ രണ്ട് അച്ഛന്മാരുടെയും കുട്ടിയായി മാറിയിട്ടും കോടാനുകോടി ഭാഗ്യശാലിയായില്ലെങ്കിൽ രണ്ട് അച്ഛന്മാരുടെ കുട്ടിയായിട്ട് എന്തു ചെയ്തു? ശ്രേഷ്ഠ കർമ്മങ്ങളുടെ അഥവാ ശ്രേഷ്ഠ ചരിത്രമുണ്ടാക്കുന്നതിന്റെ എളുപ്പവഴി വരദാതാവായ ബാബ പറഞ്ഞു തന്നു, എന്നിട്ടും സിദ്ധിസ്വരൂപമായില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ എന്തു ചെയ്തു? എന്താ യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതും, കഷ്ടപ്പെടുന്നതും, വിശ്രമിച്ച് മെല്ലേ-മെല്ലേ നടക്കുന്നതും തന്നെയാണോ ഇഷ്ടം? യുദ്ധമൈതാനം തന്നെയാണോ ഇഷ്ടം? ഹൃദയസിംഹാസനം ഇഷ്ടമല്ലേ? സിംഹാസനമാണ് ഇഷ്ടമെങ്കിൽ, സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുന്നവരുടെ അടുത്തേക്ക് മായ വരില്ല. അവിടെ നിന്നും ഇറങ്ങി യുദ്ധമൈതാനത്തേക്ക് പോകുന്നതുകൊണ്ടാണ് കഷ്ടപ്പെടേണ്ടി വരുന്നത്. ചില കുട്ടികൾക്ക് വഴക്കും ബഹളവുമില്ലെങ്കിൽ ഇരിപ്പുറക്കില്ല, അതിനാരേയും കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ സ്വയത്തോടു തന്നെ കശപിശ കൂടിക്കൊണ്ടിരിക്കും. യുദ്ധം ചെയ്യുന്ന സംസ്ക്കാരം രാജ്യസിംഹാസനത്തെ ഉപേക്ഷിപ്പിച്ച് യുദ്ധ മൈതാനത്തേക്ക് കൊണ്ടു പോകും. ഈ യുദ്ധ സംസ്ക്കാരം സമാപ്തമാക്കൂ. രാജ്യഭരണ സംസ്ക്കാരം ധാരണ ചെയ്യൂ, പ്രാലബ്ധമുള്ളവരാകൂ, അപ്പോൾ ഭാവിയിൽ വളരെക്കാലത്തെ പ്രാലബ്ധമുള്ളവരായി തീരും. അവസാനം വരെ യോദ്ധാ

വിന്റെ ജീവിതമാണെങ്കിൽ ആരായി മാറും? ചന്ദ്രവംശിയാകേണ്ടി വരും.

സൂര്യവംശിയുടെ ലക്ഷണം- അവർ സദാ സന്തോഷത്താൽ നൃത്തമാടികൊണ്ടിരിക്കും. സദാ അതീന്ദ്രിയ സുഖത്തിന്റെ ഊഞ്ഞിലിൽ ആടിക്കൊണ്ടിരിക്കും. ചന്ദ്രവംശിയായ രാമനെ ഒരിക്കലും ഊഞ്ഞാലാട്ടാറില്ല. നൃത്തവും കാണിക്കാറില്ല. അമ്പും വില്ലും മാത്രമേ കാണിക്കാറുള്ളു. പുറകെ വരുന്ന രാജ്യഭാഗ്യമേ ലഭിക്കൂ. പകുതി സമയത്തേ രാജ്യമാകുമ്പോൾ വളരെക്കാലത്തേയല്ലല്ലോ! അതുകൊണ്ട് സദാ ഊഞ്ഞാലിലാടിക്കൊണ്ടിരിക്കൂ. എല്ലാവരുമായി ചേർന്നു പോകൂ, സന്തോഷത്തിന്റെ നൃത്തമാടിക്കൊണ്ടിരിക്കൂ. ഇതിനെയാണ് പറയുക- സംഗമയുഗത്തിന്റെ പ്രാലബ്ധസ്വരൂപം. പുരുഷാർത്ഥിയാണ് - ഈ വാക്ക് എത്ര കാലം പറയും?

ഇപ്പോഴിപ്പോൾ പുരുഷാർത്ഥം, ഇപ്പോഴിപ്പോൾ പ്രാലബ്ധം. സംഗമത്തിലെ പുരുഷാർത്ഥി സത്യയുഗത്തിലെ പ്രാലബ്ധിയല്ല. സംഗമയുഗത്തിൽ തന്നെ പ്രാലബ്ധിയാകണം. ബീജം ഇപ്പോൾ വിതയ്ക്കൂ, ഫലവും ഇപ്പോൾതന്നെ കഴിക്കൂ. ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ പോലും ഓരോ കാര്യത്തിലും പ്രാപ്തിയുടെ വേഗത തീവ്രമാക്കി കൊണ്ടിരിക്കുന്നു, അപ്പോൾ, സയലൻസിന്റെ ശക്തിയുള്ളവർ അവരുടെ വേഗത അതിനേക്കാൾ തീവ്രമാക്കില്ലേ, അതോ ഒരു ജന്മത്തിൽ ചെയ്ത് അടുത്ത ജന്മത്തിൽ നേടി, അങ്ങനെ മതിയോ? ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ ശബ്ദത്തേക്കാൾ വേഗത്തിൽ പോകുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു, എല്ലാ കാര്യങ്ങളും സെക്കന്റിനെക്കാൾ വേഗതയിൽ ചെയ്യുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഈ വിശ്വത്തിന്റെ മുഴുവൻ വിനാശം എത്ര കുറച്ചു സമയം കൊണ്ട് ചെയ്യുവാനാണ് തയ്യാറായിരിക്കുന്നത്? അപ്പോൾ സ്ഥാപനക്കു നിമിത്തമായ ആത്മാക്കൾ സെക്കന്റിനുള്ളിൽ ചെയ്യണം, സെക്കന്റുകൊണ്ട് നേടണം. ആ തീവ്രവേഗതയുടെ അനുഭവിയാകണ്ടേ? മനസ്സിലായോ, ഇപ്പോൾ എന്തു ചെയ്യണമെന്ന്? പ്രത്യക്ഷഫലം കഴിക്കൂ. പ്രത്യക്ഷഫലം ഇഷ്ടമല്ലേ? കഷ്ടപ്പെട്ടുണ്ടാക്കുന്ന പഴമാണോ ഇഷ്ടം? കഷ്ടപ്പാടാകുന്ന ഉണക്ക പഴം കഴിച്ച്-കഴിച്ച് ദുർബ്ബലരായി, കണ്ണുപൊട്ടന്മാരായി, ബുദ്ധിഹീനരായി, ശ്രേഷ്ഠ കർമ്മഹീനരായി മാറി. ഇനിയെങ്കിലും നല്ല പുത്തൻ പ്രത്യക്ഷ ഫലം കഴിക്കൂ. കഷ്ടപ്പാടിനെ സ്നേഹത്തിലേക്കു പരിവർത്തനപ്പെടുത്തൂ. ശരി.

ഇപ്രകാരം സദാ രാജവംശ സംസ്ക്കാരമുള്ളവർക്ക്, സദാ സർവ്വ ഖജനാവുകളുടെ അധികാരി അതായത് ബാലകരും അധികാരികളുമായവർക്ക്, സദാ സംഗമയുഗ പ്രാലബ്ധത്തിന്റെ സംസ്ക്കാരമുള്ളവർക്ക്, പ്രത്യക്ഷഫലം കഴിക്കുന്നവർക്ക്, സദാ പ്രാപ്തിസ്വരൂപമായവർക്ക്, സദാ ബന്ധനമുക്തരായവർക്ക്, സംഗമയുഗ ജീവന്മുക്തർക്ക്, ഇപ്രകാരം സിംഹാസനസ്ഥരും കിരീടധാരികളുമായവർക്ക് ബാപ്ദാദയുടെ സ്നേഹസ്മരണകളും നമസ്ക്കാരവും.

പാർട്ടികളുടെ കൂടെയുള്ള വ്യക്തിഗത കൂടിക്കാഴ്ചഃ-

1. സദാ ആത്മീയലഹരിയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നുണ്ടോ? ആത്മീയലഹരിയെന്നാൽ ആത്മാഭിമാനിയാകുക. സദാ നടക്കുമ്പോഴും കറങ്ങുമ്പോഴും ആത്മാവിനെ നോക്കണം, അതാണ് ആത്മീയലഹരി. ആത്മീയലഹരിയിൽ സദാ സകല പ്രാപ്തികളുടെയും അനുഭവം സഹജമായി ഉണ്ടാകും. സ്ഥലൂമായ ലഹരിയുള്ളവരും സ്വയം പ്രാപ്തിവാനെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നു, അപ്രകാരം ഈ ആത്മീയ ലഹരിയിൽ കഴിയുന്നവരും സകല പ്രാപ്തിസ്വരൂപരായി മാറും. ഈ ലഹരിയിൽ കഴിയുന്നതിലൂടെ സകല പ്രകാരത്തിലുള്ള ദുഃഖങ്ങളും ദൂരെയാകും. ദുഃഖവും അശാന്തിയും വിട പറയും. സദാകാലത്തേയ്ക്കുമായി സുഖദാതാവിന്റെ, ശാന്തിദാതാവിന്റെ കുട്ടിയായപ്പോൾ ദുഃഖവും അശാന്തിയും വിട ചൊല്ലി കാണുമല്ലോ. അശാന്തിയുടെ അടയാളം പോലുമുണ്ടാകില്ല. ശാന്തിയുടെ സാഗരന്റെ കുട്ടി എങ്ങനെ അശാന്തനാകും? ആത്മീയലഹരിയെന്നാൽ ദുഃഖത്തിന്റെയും അശാന്തിയുടെയും സമാപ്തി. അതിന്റെ വിടപറയൽ ആഘോഷം നടത്തിയോ? എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ദുഃഖത്തിന്റെയും അശാന്തിയുടെയും പിറവി അപവിത്രതയിൽ നിന്നാണ്. എവിടെ അപവിത്രതയില്ല, അവിടെ ദുഃഖവും അശാന്തിയും എവിടെ നിന്നു വരാനാണ്? പതിത-പാവവനായ ബാബയുടെ കുട്ടി മാസ്റ്റർ പതിത-പാവനനാണ്. മറ്റുള്ളവരെ പതിതരിൽ നിന്നും പാവനമാക്കുന്നവർ സ്വയം പാവനമായിരിക്കുമല്ലോ. പാവന, പവിത്ര ആത്മാക്കളുടെയടുത്ത് സുഖവും ശാന്തിയും സ്വതവേ ഉണ്ടായിരിക്കും. അപ്പോൾ, പാവന ആത്മാക്കളാണ്, ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാക്കളാണ്, വിശേഷ ആത്മാക്കളാണ്. വിശ്വത്തിൽ മഹാൻ ആത്മാക്കളാണ്, എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ബാബയുടേതായി മാറി. ഏറ്റവും വലുതിലും വലിയ മഹാനത പാവനമാകുകയെന്നതാണ്, അതിനാൽ ഇന്നും ഈ മഹാനതയുടെ മുന്നിൽ തല കുനിക്കുന്നു. ആ ജഢചിത്രങ്ങൾ ആരുടേതാണ്? ഇപ്പോൾ അമ്പലത്തിൽ പോകുമ്പോൾ എന്തു മനസ്സിലാക്കുന്നു? ആരുടെ പൂജയാണ് നടന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്? ഇതു നമ്മുടെ തന്നെ ജഢചിത്രമാണെന്ന് സ്മൃതിയിൽ വരുന്നുണ്ടോ? ഇപ്രകാരം സ്വയം മഹാൻ എന്നു മനസ്സിലാക്കി നടക്കൂ. അങ്ങനെയുള്ള ദിവ്യദർപ്പണമു

ണ്ടാക്കൂ, അതിൽ അനേക ആത്മാക്കൾ അവരുടെ യഥാർത്ഥ മുഖത്തെ കാണട്ടെ.
2.സദാ കയറുന്ന കലയിലേയ്ക്കു പോകുകയാണോ? ഓരോ ചുവടിലും കയറുന്ന കലയുടെ അനുഭവി! സങ്കല്പം, വാക്ക്, കർമ്മം, സമ്പർക്കം, സംബന്ധം എല്ലാത്തിലും കയറുന്ന കല! എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ സമയം കയറുന്ന കലയുടെതാണ്, മറ്റൊരു യുഗവും കയറുന്ന കലയുടേതാകില്ല. സംഗമയുഗം കയറുന്ന കലയുടെ യുഗമാണ്, അതിനാൽ സമയമെങ്ങിനെയോ അതിനനുസരിച്ചുള്ള അനുഭവമുണ്ടാകണം. ഒരു സെക്കന്റ് കഴിഞ്ഞു, അടുത്ത സെക്കന്റു വന്നു, കയറുന്ന കലയിലായിരിക്കണം. രണ്ടു മാസം മുമ്പ് എങ്ങനെയായിരുന്നു, അങ്ങിനെ തന്നെയാണ് ഇപ്പോഴും, അങ്ങനെയാകരുത്. ഓരോ സമയവും പരിവർത്തനം! എന്നാൽ പരിവർത്തനം കയറുന്ന കലയുടേതായിരിക്കണം. ഒരു കാര്യത്തിലും തടഞ്ഞു നിൽക്കുന്നവരാകരുത്. കയറുന്ന കലയിലുള്ളവർ നിൽക്കില്ല, അവർ മറ്റുള്ളവരേയും കയറുന്ന കലയിലേയ്ക്ക് കൊണ്ടുപൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കും.

ചോദ്യം:– ആരാണോ സദാ പറക്കുന്ന പക്ഷി, അവരുടെ അടയാളമെന്തായിരിക്കും?

ഉത്തരം:– അവർ ചക്രവർത്തിയായിരിക്കും. ആൾറൗണ്ട് പാർട്ട്ധാരിയായിരിക്കും. പറക്കുന്ന കലയിലുള്ളവർ അത്രയും നിർബന്ധനരായിരിക്കും, എവിടെ സേവനമുണ്ടോ, അവിടെയെത്തിച്ചേരും. എന്നിട്ട് എല്ലാ പ്രകാരത്തിലുള്ള സേവനത്തിലും സഫലതാമൂർത്തിയായി മാറും. ബാബ ആൾറൗണ്ട് പാർട്ട് ധാരിയാണ്, കൂട്ടുകാരനുമാകാൻ പറ്റും, അച്ഛനുമാകും, അപ്രകാരം പറക്കുന്ന കലയിലുള്ളവർ ഏതു സമയത്ത് ഏതു സേവനത്തിന്റെ ആവശ്യമുണ്ടോ, അതിൽ സമ്പന്ന പാർട്ട് അഭിനയിക്കും. ഇങ്ങനെയുള്ളവരേയാണ് പറയുന്നത്– 'ആൾറൗണ്ട് പറക്കുന്ന പക്ഷി'.

ചോദ്യം:– സാകാരബ്രഹ്മാവിന്റെ അനേകഭുജങ്ങൾ എന്തുകൊണ്ട് പ്രസിദ്ധമാണ്? അത് എന്തിന്റെ ഓർമ്മ ചിഹ്നമാണ്?

ഉത്തരം:– ഇത് നിങ്ങൾ കുട്ടികളുടെ സഹയോഗസ്വരൂപത്തിന്റെ ഓർമ്മചിഹ്നമാണ്. ശരീരത്തിന്റെ വിശേഷ കാര്യകർത്താവ് ഭുജങ്ങളായിരിക്കുന്നതുപോലെ, ബാപ്ദാദയുടെ കർത്തവ്യത്തിൽ കാര്യകർത്താവ് നിമിത്തരൂപത്തിൽ നിങ്ങൾ എല്ലാ കുട്ടികളുമാണ്. ഏതു കുട്ടികളാണോ സദാ യഥാർത്ഥരൂപത്തിൽ കൂട്ടുകെട്ടു പാലിക്കുന്ന കൂട്ടുകാർ അഥവാ സഹായികൾ അവരേയാണ് പറയുന്നത്– 'വലംകൈ'.

ചോദ്യം:– വലംകയ്യിന്റെ വിശേഷതയെന്താണ്?

ഉത്തരം:– 1. വലംകയ്യ് സദാ സ്വച്ഛവും ശുദ്ധവും ശ്രേഷ്ഠവുമായിരിക്കും. ഏതൊരു ശ്രേഷ്ഠവും ശുദ്ധവുമായ കാര്യം ശരീരത്തിന്റെ വലംകയ്യുകൊണ്ടാണ് ചെയ്യുന്നത്, അപ്രകാരം ബാപ്ദാദയുടെ സഹയോഗികളായ വലംകയ്യുകൾ സദാ സംസാരത്തിൽ, കർമ്മത്തിൽ, സമ്പർക്കത്തിൽ ശ്രേഷ്ഠവും ശുദ്ധവുമായിരിക്കും, അതായത് പവിത്രമായിരിക്കും.
2. ഭുജങ്ങളിലൂടെ കർമ്മം ചെയ്യിപ്പിക്കുന്നത് ആത്മാവാണ്, ഭുജങ്ങൾ ചെയ്യുന്നവരാണ്, ആത്മാവാണ് ചെയ്യിപ്പിക്കുന്നത്. അപ്രകാരം വലംകയ്യുകളായ സഹയോഗികൾ സദാ ചെയ്യിപ്പിക്കുന്നവനായ തന്റെ ബാബയുടെ സ്മൃതിയിൽ കഴിഞ്ഞ്, നിമിത്തമായി ചെയ്യുന്നവരാകും. സ്വയം ചെയ്യിപ്പിക്കുന്നവനെന്നു വിചാരിക്കില്ല, അതിനാൽ അവരുടെ ഓരോ കാര്യത്തിലും നിസ്സംഗത, നിരഹങ്കാരിത്വം, നമ്രത തുടങ്ങിയ നവനിർമ്മാണത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠത നിറഞ്ഞിരിക്കും.
3. വലംകയ്യ് വിശേഷമായി ശക്തിശാലിയായിരിക്കും. വലംകയ്യായ സഹയോഗി ആത്മാവ് സദാ വിശ്വമംഗളത്തിന്റെ, വിശ്വപരിവർത്തനത്തിന്റെ ഉത്തരവാദിത്വത്തിന്റെ ഭാരം സഹജമായ രീതിയിൽ എടുക്കും.
4. അവരുടെ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ വേഗതയിൽ തീവ്രതയുണ്ടായിരിക്കും. അവർ ഓരോ വിഷയത്തിന്റെയും ധാരണയിൽ, അതായത് ജീവിതത്തിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതിൽ തീവ്രപുരുഷാർത്ഥിയായിരിക്കും, അവർ സദാ എവർ റെഡിയായിരിക്കും.

ചോദ്യം:– ഇടംകയ്യായ സഹയോഗി ഭുജങ്ങളുടെ അടയാളങ്ങൾ എന്തായിരിക്കും?

ഉത്തരം:– 1. അവരിൽ സ്വച്ഛതയോടൊപ്പം അസ്വച്ഛത, അതായത് അവരുടെ സങ്കല്പത്തിലും വാക്കിലും കർമ്മത്തിലും ഇടയ്ക്കിടക്ക് എന്തെങ്കിലും അശുദ്ധിയുണ്ടായിരിക്കും. അതായത് അവർ സമ്പൂർണ്ണസ്വച്ഛമായിരിക്കില്ല.
2. അവരുടെ പുരുഷാർത്ഥത്തിന്റെ ഗതിക്ക് തീവ്രത കുറവായിരിക്കും. ചെയ്യും, ചിന്തിക്കും എന്നാൽ ലെഫ്റ്റ് (left) അതായത് ലേറ്റാ (late) യിരിക്കും. കൂട്ടു നൽകും, കാര്യം ചെയ്യും, എന്നാൽ ഉത്തരവാദിത്വ

മെടുക്കാനുള്ള തന്റേടമുണ്ടായിരിക്കില്ല. സദാ ഉത്സാഹവും ധൈര്യവുമുണ്ടായിരിക്കും, എന്നാൽ നിരാധാരം ആയിരിക്കില്ല.
3. അവരുടെ സ്ഥിതി കൂടുതൽ സമയവും വക്കീലിന്റേതായിരിക്കും. നിയമങ്ങളെക്കുറിച്ച് അവർ കൂടുതൽ ചിന്തിക്കും, എന്നാൽ നേട്ടം കുറച്ചേ എടുക്കൂ. സ്വയം, സ്വയത്തിന്റെ ജഡ്ജിയാകാൻ അവർക്ക് പറ്റില്ല. ഓരോ ചെറിയ കാര്യത്തിലും അവസാനതീരുമാനമെടുക്കുവാൻ അവർക്ക് ജസ്റ്റിസിന്റെ ആവശ്യകത അനുഭവപ്പെടും. അതിനാലിപ്പോൾ വലതുകരമാണോ ഇടതുകരമാണോയെന്ന് സ്വയത്തെ പരിശോധിക്കൂ.

ചോദ്യം:- എല്ല കുട്ടികളുടെയും ഹൃദയത്തിലുള്ള വിശ്വപരിവർത്തനത്തിനുള്ള ശുഭസങ്കല്പം എപ്പോൾ പൂർത്തീകരിക്കപ്പെടും?

ഉത്തരം:- എപ്പോൾ സ്വയത്തിന്റെ സമ്പൂർണ്ണപരിവർത്തനം ചെയ്യുന്നു. സ്വയത്തിന്റെ പരിവർത്തനത്തിൽ എത്ര കുറവുണ്ട്, അത്രയും വിശ്വപരിവർത്തനത്തിന്റെ ഗതിയും കുറവായിരിക്കും. സ്വയത്തിന്റെ പരിവർത്തനത്തിലൂടെയേ വിശ്വത്തെ പരിവർത്തനപ്പെടുത്തുവാൻ പറ്റൂ. സ്വയത്തെ നോക്കുമ്പോൾ സമയത്തെ താനേ മനസ്സിലാക്കാൻ പറ്റും, എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ പരിവർത്തത്തിന്റെ നാഴികമണി നിങ്ങളാണ്. ഇനി എത്ര സമയം അവശേഷിക്കുന്നുവെന്ന വിശ്വത്തിന്റെ, അതായത് സകല ആത്മാക്കളുടെയും ശ്രദ്ധ ഇപ്പോൾ നിമിത്ത വിശ്വഘടികാരമായ നിങ്ങളിലാണ്.

വരദാനം:- മനനശക്തിയിലൂടെ ശക്തിശാലിയായി മാറി വിഘ്നങ്ങളുടെ ശക്തിയെ സമാപ്തമാക്കുന്ന സകല ആകർഷണമുക്തരായി ഭവിക്കൂ.

വർത്തമാനസമയത്ത് മനനശക്തിയിലൂടെ ആത്മാവിൽ സകല ശക്തികളേയും നിറക്കേണ്ട ആവശ്യകതയുണ്ട്. ഇതിനുവേണ്ടി അന്തർമുഖരായി മാറി ഓരോ പോയിന്റിലും മനനം ചെയ്യുമെങ്കിൽ വെണ്ണ വരും, ശക്തിശാലിയായി മാറും. അങ്ങനെ ശക്തിശാലിയായ ആത്മാക്കൾ അതീന്ദ്രിയസുഖത്തിന്റെ പ്രാപ്തിയുടെ അനുഭവം ചെയ്യും, അവരെ അല്പകാല യാതൊരു വസ്തുക്കളും ആകർഷിക്കില്ല. അവരുടെ മഗ്നാവസ്ഥയിലൂടെ എന്ത് ശക്തിശാലിയായ സ്ഥിതിയുണ്ടാകുന്നു, അതിലൂടെ വിഘ്നങ്ങളുടെ ശക്തി സമാപ്തമാകും.

സ്ലോഗൻ:- ബ്രാഹ്മണസംസാരത്തിൽ സർവ്വരുടെയും ആദരവ് പ്രാപ്തമാക്കുന്നവരാണ് സിംഹാസനസ്ഥരാകുന്നത്.